

ה"ט 67050/05/20 - סבטלנה קריסטל, חיים פילדרוסר נגד סימון בוחבוט, גיא בוחבוט

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 67050-05-20 קריסטל ואח' נ' בוחבוט ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	1. סבטלנה קריסטל 2. חיים פילדרוסר
נגד	
משיבים	1. סימון בוחבוט 2. גיא בוחבוט

החלטה

רקע וההליך המשפטי

המבקשים עתרו כנגד המשיבים למתן צו הטרדה מאיימת בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001 (**להלן: "חוק הטרדה מאיימת"**).

המבקשת 1 אישה מבוגרת המתגוררת בשכנות למשיבים והמבקש 2 הוא בנה של המבקשת. בבקשתם ציינו המבקשים כי מזה תקופה ארוכה המשיבים מקללים את המבקשים, מאיימים עליהם ומטרידים אותם בדרכים רבות ומגוונות.

ביום 31.5.20 ניתנה על ידי החלטה לפיה נעתרתי לבקשה למתן צו במעמד צד אחד ונקבע מועד לדיון במעמד הצדדים.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים נראה הכי שני הצדדים מטיחים טענות האחד כלפי השני באשר לעניינים הקשורים למטרדי רעש שמקומם אינם במסגרת הבקשה על פי חוק הטרדה מאיימת. בניסיון ליישב את המחלוקות ביניהם ולהסדיר ולו במעט את יחסיהם ולפות לתקופה מוגבלת הוצע על ידי בית המשפט צו הדדי על פי חוק הטרדה מאיימת ואולם המבקשים באמצעות עורך דינם התנגדו נחרצות לצו שכזה. הדיון נערך כאשר כל צד הטיח טענות בצד השני ואצין כי המבקשת 1 אישה קשישה יוצגה בדיון על ידי עורך דין ובניה הם אלו שביקשו לדבר בשמה.

מנגד הופיעו המשיבים. המשיב 2 מוכר כאדם שמצבו הרפואי מורכב וסובל מבעיות בריאות.

בהחלטתי לאחר ששמעתי טענות הצדדים בדיון נקבע מועד נוסף לשמיעת הצדדים וחקירתם, תוך שציינתי בהחלטתי כי עמוד 1

הוצע על ידי בית המשפט צו הדדי ואולם ב"כ המבקשים סירב לצו כזה ואילו ב"כ המשיבים הסכימה לו וזאת מבלי שהמשיבים מודים בטענות המיוחדות להם. ציין כי בדיון ביום 8.6.20 נאמר על ידי המשיב 2 : **"יש לי סיבות מדוע אימתי וקיללתי ועובדה שהמשטרה אמרה לי שאני משוחרר והתיק נסגר מחוסר ראיות"**.

בדיון שהתקיים ביום 15.6.20 המשיב 2 התייצב רק לאחר שהחל הדיון ונאמר על ידי אביו כי מצבו הרפואי לא טוב. במהלך עדותו של בנה של המבקשת 1 מר רפי משה הגיע המשיב 2 לאולם בית המשפט והחל לצעוק ובין היתר צעק **"אני אטפל בהם"** לאור האמור, הורה בית המשפט למשיב 2 לצאת מהאולם.

במהלך הדיון הציג המבקש 2 סרטון המתעד את התנהגותו של המשיב 2 כאשר בסרטון נראה המשיב 2 מגיע לדלת ביתם של המבקשים, מקלל, דופק בחוזקה על הדלת ואומר דברי איום. מדובר בסרטון שתועד במצלמות האבטחה שהותקנו על ידי בנה של המבקשת.

בחקירתו הנגדית על ידי ב"כ המשיבים הוטחו במשיב פעם אחר פעם טענות המשיבים כי המבקשים מקימים רעש שאינו סביר מבוקר ועד לילה אולם לא הציגה כל ראיה לכך מלבד העובדה כי טענה שהמשיבים פונים למשטרת ישראל על מנת להתלונן על מטרדי הרעש. באשר למצלמות האבטחה ציין בעדותו המבקש 2 כי המצלמות הותקנו כחודש עובר להגשת הבקשה וזאת מהחשש שהמשיב 2 יפגע במבקשת. בעדותו נשאל המבקש 2 אם ישנה ראיה כלשהי על כך שהמשיב 1 פגע במבקשים או הטריד אותם והמבקש 2 השיב כי החשש הוא שיפגע במבקשים ובמיוחד במבקשת 1. לשאלת בית המשפט אם ישנם אירועים נוספים מלבד המתועד בסרטון השיב המבקש 2 : **"האירוע הזה הינו החמור מבחינתי. אף פעם לא ראיתי את גיא מייצר כזה דבר. אני שכן שנים רבות שם היו תקופות שגם לא הייתי. זה מה שדרבן אותנו להגיש הבקשה. זה מייצר פחד"**.

לענין הסרטונים שמתעדים את המתרחש לפני האירוע שהוצג בפני בית המשפט התייחס המבקש 2 ואמר כי הוא מסכים שיועברו לב"כ המשיבים הסרטונים שניתן להפיק. המבקש טען עוד כי מאז מתן הצו על ידי בית המשפט היו מטרדי רעש של הזזות כיסאות ורעשים אחרים. העד אישר כי מספר פעמים הוזמנה המשטרה לאור בעיות שצצו בין הצדדים לדבריו ולשאלת בית המשפט ציין כי מדובר במטרדים של רעש. כמו כן אישר המבקש כי המשיבים שלחו מכתב התראה ביחס למטרדי שלכאורה מקימים המבקשים, אך טען שהרעש אינו מגיע מבית המבקשים.

בנה של המבקשת 1 מר פרי משה העיד אף הוא מטעם המבקשים. העד סיפר כי אוסף הסרטונים מלמד על העובדה כי המשיבים מטרידים את המבקשים, מקללים אותם ונוקטים באלימות מילולית כנגדם. ב"כ המשיבים הטיחה בפני העד כי המבקשים מקימים מטרדי רעש וכי לאירוע מושא הסרטון יש התרחשות לפיה המבקשים מטרידים את המשיבים ומרעישים.

המשיב 1, אביו של המשיב 2 העיד בפני בית המשפט. בעדותו ציין כי הקללות והאיומים אינם מגיעים בחלל ריק וכי הרקע היא העובדה שהמבקשים מטרידים את המשיבים ומרעישים ולא נותנים להם שקט ושלווה גם בשעות הלילה. במסגרת חקירתו הנגדית הוצג בפני המשיב סרטון ובו הוא נראה הולם בחוזקה על הדלת וצועק ועושה תנועות עם ידיו.

המשיב 1 אמר שצעק שיפסיקו להרעיש ולהפריע. המשיב אישר כי הגיש תלונה למשטרה כנגד המבקשים.

המשיבים הגישו תגובה לתיק בית המשפט בתגובתם באמצעות באתר כוחם ציינו כי הם מכחישים את טענות המבקשים וטוענים כי המבקשים עושים שימוש בהליך זה על מנת להמשיך והקים מטרדי רעש בדירה בה הם מתגוררים. עוד טוענים המשיבים כי קטעי הוידאו הקצרים לא מציגים את מלוא התמונה לפיה המבקשים מפריעים את שלוותם של המשיבים ושכנים אחרים. עוד ציינו המשיבים כי בדירת המבקשים מתקיימת "**פעילות הפוגעת בשלווה ובשימוש של המשיבים בדירה**". עוד צוין בתגובה כי בתאריך 9.3.20 נשלח מטעם המשיב 1 מכתב למבקשים ובו התבקשו להפסיק את הרעשים הבוקעים מדירתם מזה כשלוש שנים והמפריעים את מנוחת המשיב. עוד עולה מהתגובה כי המשיבים הגישו תלונות רבות במשטרה בגין הפרעות מדירת המבקשים.

למען שלמות התמונה יש לציין כי ביום 18.5.20 התקיים דיון בבקשה על פי חוק הטרדה מאיימת שהגיש המשיב 1 כנגד המבקשים. בהחלטתו קבע כבוד השופט יוסי טורס "לא שוכנעתי כי הוכחה קיומה של הטרדה מאיימת מצידם של המשיבים כלפי המבקש. התרשמתי כי המבקש מאמין בצדקת טענותיו ואולם לא ראיתי בסיס לטענות אלה המקימות מסקנה לפיה המשיבים או מי מהם נקטו כלפיו בפעולה המקימה מסקנה בדבר של הטרדה מאיימת".

סיכומי המבקשים:

המבקשים חזרו על טענותיהם בסיכומים והדגישו את אמרת המשיב 2 במהלך הדיון לפיה אמר: "**אני אטפל בהם**" ואף הוצא מהאולם. המבקשים טוענים עוד כי הסרטונים שהוגשו והוצגו לעיונו של בית המשפט שומטים את הקרקע תחת טענות המשיבים כאילו היתה התגרות כלשהי או מטרד כלשהו מצדם של המבקשים.

סיכומי המשיבים:

המשיבים בסיכומים חזרו על טענותיהם וטענו שהסרטונים שהומצאו למשיבים חלקיים ואינם משקפים את מצב הדברים לאורך זמן. כמו כן טענו המשיבים כי המבקשים נמנעו להגיב על מכתב ההתראה שנשלח אליהם על ידי עורכי דינם של המשיבים (אציין כי בעניין זה לא מצאתי כל רלוונטיות לבקשה שבפני ולדיון). הוסיפו וטענו המשיבים כנגד מעורבות הפעילה של בנה של המבקשת 1 מר פרי משה שכלל אינו מתגורר במקום. כמו כן טענה ב"כ המשיבים כי לאור הנראה בסרטונים הרי שאין כל עילה להוציא צו כנגד המשיב 1 ואף אין להוציא צו כנגד המשיב 2.

לסיכומי המשיבים הוגשה תגובת המבקשים לפיה, הם סבורים כי יש עילה להוצאת צו על פי חוק הטרדה מאיימת גם כלפי המשיב 1 והפנו לסרטון בו נראה המשיב 1 מקלל ומאיים על המבקשים. כמו כן טענו המבקשים בתגובתם כי לאור דברי המשיב 2 בדיון וכן הנראה בסרטון הרי שישנה עילה להוצאת צו על פי חוק הטרדה מאיימת.

דיון והכרעה

סברתי בתחילת ההליך, ככל הנראה בטעות, כי המפגש בין הדיירים השכנים יוביל אותם להידברות כלשהי שתסיים את המחלוקת (גם אם מדובר במחלוקת עובדתית) והצדדים יחזרו לביתם וינסו להשכין שלום ביניהם ושכנות טובה אף באמצעות באי כוחם. אך לא כך היה וניסיון זה לא צלח.

במהלך הדיון הפליגו המשיבים למחוזות שחורגים באופן ניכר מהמסגרת הדיונית הנוכחית וניסו להשתמש בהליך כתחליף לא ראוי למחלוקות אחרות בנושא מטרדים.

מובהר כי מחלוקות אלו בנושא מטרדי רעש מקומן להתברר במסגרת ההליך המשפטי המתאים ולא במסגרת הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. יחד עם זאת לצורך העניין אצא מתוך הנחה הנוחה למשיבים כי הרקע לדברים נעוץ בתחושתם וטענתם של המשיבים כי המבקשים מקימים מטרדי רעש במהלך היום וגם במהלך הלילה.

שוכנעתי כי המשיבים נקטו בהטרדה מאיימת כלפי המבקשים וכי יש סיכוי כי ינקטו בעתיד הטרדה מאיימת ואני סבורה שיש להיעתר לבקשת המבקשים וליתן צו.

אינני מקבלת טענת ב"כ המשיבים כי נושא הדיון אינו מעניינו של מר פרי משה בנה של המקשת 1. מדובר בקשישה אשר בנה נחלץ לעזרתה לאחר שקלו כל הקיצין ולא ראיתי כי קיימת מניעה כלשהי שמר פרי יפעל למען טובתה ובטחונה של אמו.

ב"כ המשיבים טענה כי המבקשים מקימים רעש ומטרידים את המשיבים בשעות היום והלילה. לא הוגשו כל ראיות לכך, אך אציין כי לא נעלם מעיני מכתב ההתראה שנשלח למבקשים בגין מטרדי רעש ואף ציינתי כי אני יוצאת מתוך הנחה כי המשיבים סבורים ומאמינים שהמבקשים מרעישים. כאמור, אין בכוונתי לדון במטרדי הרעש והמחלוקות העובדתיות בעניין זה. אך גם אם צודקים המשיבים הרי שאין מקום לאלימות מילולית, או אלימות כלפי רכוש המבקשים. המתח בין הצדדים גדול והמבקשים פנו לבית המשפט רק לאחר שהתרחש האירוע בו המשיב 2 קלל ואיים על המבקשים.

עוד אוסיף, את ההתרחשות במהלך הדיון עצמו הו הגיע המשיב 2 לדיון באמצע מהלך עדותו של העד והחל לצעוק ובין היתר אמר את הדברים: **"אני אטפל בהם"**. גם אם מדובר בהצהרת כוונות מצדו של המשיב 2 וללא כוונה כלשהי לפגוע במבקשים, הדברים מעידים על סיכוי ממשי כי המשיב 2 ינקוט הטרדה מאיימת כלפי המבקשים, דבר המצדיק מתן צו על פי חוק הטרדה מאיימת.

חוק הטרדה מאיימת מגדיר בסעיף 2 שבו מהי הטרדה מאיימת. המונחים שהשתמש בהם המחוקק רחבים וזאת כי יינתן פירוש מרחיב לאותם המקרים שיכנסו לגדר הטרדה מאיימת, כאשר מכלול ההתנהגות יפורש על ידי בית המשפט כהטרדה מאיימת. הוראות החוק אינן שמורות רק למצבים בהם יש פגיעה ממשית בגופו של אדם.

אכן, בצד הרצון לשמור על אינטרס המוטריד בעתיד יש גם באותה מידה, חובה לשמור שזכות לגיטימית של המשיב, לא תיפגע ותתכסה ברצון להגן על המוטריד. יחד עם זאת על בית המשפט לאזן כראוי בין זכויות אלה זכותו של הנפגע אל מול זכויותיו של הפוגע.

באשר למשיב 1 הרי שנראה מתועד כאשר הוא צועק ומקלל את המבקשים ואף נוקט באלימות מילולית. גם אם הדברים נאמרו מתוך מצוקה ממשית הרי שיש מקום להבטיח כי בין הצדדים ישורר מחסום בדמות צו על מנת שאירועים אלימים, גם אם מילולית לא יתרחשו, לפחות לפרק זמן ניכר.

כאמור, אני סבורה כי המשיבים נקטו הטרדה מאיימת כלפי המבקשים והם עלולים נוכח העובדה כי נושא הרעש מעסיק אותם ומפריע להם, אני סבורה שהם עלולים אף בעתיד לנקוט הטרדה מאיימת כלפי המבקשים.

אשר על כן, אני מוציאה בזאת צו שיעמוד בתוקפו למשך 6 חודשים מהיום ולפיו נאסר על המשיבים:

1. **לנקוט בהטרדה כלפי המבקשים בכל צורה שהיא ובכל אופן שהוא, לרבות פגיעה בפרטיותם, רכושם וגופם.**
2. **לאיים על המבקשים בכל דרך שהיא ובכל צורה שהיא.**
3. **ליצור קשר כלשהו עם המבקשים בין במישרין ובין בעקיפין. כל תקשורת אשר תיזרש לאור המחלוקות בין הצדדים באשר למטרדי הרעש יעשו באמצעות גורם שלישי או באמצעות באי כוחם.**

בנסיבות העניין כל צד יישא בהוצאותיו

המזכירות תמציא לצדדים .

ניתנה היום, כ"ב אב תש"פ, 12 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.